

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2000. máj.–jún.

V/ 3. szám

Ára: 150,- Ft

Búcsúszentlászló – kegyeszobor

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

*P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Az Úr Lelke nyugszik rajta

„Vessző kél majd Izáj törzsökéből,
hajtás sarjad gyökeréből.
Az Úr lelke nyugszik rajta:
a bölcsesség és az értelem lelke;
a tanács és az erősség lelke;
a tudás és az Úr félelmének lelke,
s az Úr félelmében telik öröme.
Nem aszerint ítéld majd, amit a szem lát,
s nem aszerint ítélik, amit a fül hall,
hanem igazságot szolgáltat az alacsony sorúaknak,
és méltányos ítéletet hoz a föld szegényeinek...
Az igazságosság lesz derekán az öv,
s a hűség csípőjén a kötő.
Akkor majd együtt lakik a farkas a báránnyal,
és a párduc együtt tanyázik a gödölyével.
Együtt legelészik majd a borjú s az oroslán,
egy kis gyerek is elterelgetheti őket...
Sehol nem ártnak, s nem pusztítanak
az én szent hegyemen.
Mert a föld úgy tele lesz az Úr ismeretével,
mint ahogy betöltik a vizek a tengert.
Azon a napon az Izáj gyökeréből támadt sarj
zászlóként áll majd a népek előtt.
Keresni fogják a pogány nemzetek,
és dicsőséges lesz a nyugvóhelye.
Azon a napon az Úr újra kinyújtja kezét,
hogy birtokba vegye népe maradékát.”

(Izaiás 11, 1-11.)

Tartalomjegyzék

XII. Piusz pápa imádsága Szűz Máriához	1
Badalik B.: Szűz Mária, az Oltáriszentség Anyja	2
Gobbi atya: Anyai tabernákulum	4
Keresetek és találtok!	6
Szent Ágoston: Most még többre szomjazom	7
Roger Schütz: Anyai oltalom	7
Halász Piusz: Az Isten szépségének szeplőtelen tükre.	8
A két Szent Szív	9
Török József: Virágok hónapjai	11
J. Meissner: Lélekkel telt beszéd	12
G. Hurtubise: Gyermekem, a szívedet add nekem!	13
Kegyhelyek	
Búcsúszentlászló	18
Keresztre feszítve a Keresztre Feszítettel (Teresa Musco).	20
M. Kelly: A Szűzanya hónapjában.	26
A rózsafüzér	
H. Einarsson: Isten akarata nyilvánult meg	27

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:

Jézus Szent Szívének könnyező szobra
Teresa Musco otthonában

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: ABN-AMRO Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Szűz Mária, ki szép vagy, mint a Hold, tündöklő, mint a Nap, Te, akinek arcát a szentek csodálják, s az angyalok sejtetik, segíts, hogy mi, a Te gyermekeid, Hozzád hasonlóvá váljunk! Segíts, hogy lelkünk befogadja a Te szépséged, mi nem szűnik meg az évek múlásával, hanem újból felragyog az örökkévalóságban.

Szűz Mária, a mennyország Napja, kelts új életet ott, ahol elsorvadott, világosítsd meg az értelmet, ahol elhomályosodott! Kölcsonözd nekünk a Te fényed és meghittséged, amikor gyermekeid arcán tükröződsz!

Szűz Mária, ki erős vagy, mint a hadsereg, adj győzelmet seregeinknek! Oly törékenyek vagyunk, és ellenségünk nagy erővel támad. A Te zászlód alatt azonban biztosan győzhetünk, mert a gonosz ismeri sarkad erejét és retteg fenséges tekintetedtől. Ments meg minket, Szűz Mária, ki szép vagy, mint a Hold, csodálatos, mint a Nap és erős, mint a rendezett hadsereg, mit nem a gyűlölet, hanem a szeretet lángja tart össze.

XII. Piusz pápa

Szűz Mária, az Oltáriszentség Anyja

Badalik Bertalan

Milyen lehet a viszony Szűz Mária és az Oltáriszentség között, melyben Krisztus szenvedésének és halálának emlékét hagyta ránk?

A Példabeszédek könyvében (8,31) olvassuk: „Gyönyörűségem az emberek fiaival lenni.” A teremtő Isten szeretetére utal ez a mondat, és ugyanez a szeretet világlik ki a Teremtés könyvéből is: „És látta Isten, hogy mindaz, amit alkotott, felette jó volt” (Ter 1,31). Isten végtelen szeretetében úgy alkotta meg az embert, hogy képes legyen befogadni a természetfölöttit. Az Isten és ember közötti találkozásnak egyik legcsodálatosabb megnyilvánulása a legméltóságosabb Oltáriszentség.

Az Egyház építi a tabernákulumokat, amelyekben az eucharisztikus Krisztus él az emberek között, mintegy folytatva azt, amit Szent Lukács ír Máriáról, hogy a kised Jézust születése után „pólyába takarta és jászolba fektette” (Lk 2,7). A megszületett kis Jézus iránt mutatott eme gondoskodó szeretetével példát mutatott az Egyháznak, hogy otthonról, templomról, szentségházzal gondoskodjék az eucharisztikus Krisztus számára. Ezért mondhatta Alexandriai Szent Cirill: „Ó Mária, általad épülnek a templomok a földkerekségen.”

Ő volt az első eucharisztikus szentély, a Szentlélek temploma! Az Egyház azóta sem ismer fontosabb tennivalót, mint őrizni, díszíteni a tabernákulumot, s a Szűzanya példája szerint adorálni, imádni a benne lakó eucharisztikus Krisztust.

Az Eucharisziában van a mi csodálatos áldozatunk. Ezzel az áldozattal is kapcsolata van Szűz Máriának, hiszen anya és áldozati élet egy napon születtek. Ezt az áldozatot Jézus Krisztus, az örök főpap mutatta be. Amint egy közvetítő van az ég és föld között, úgy a szó szoros értelmében csak egy pap. Akiket mi papoknak nevezünk, azoknak papsága csak részesedés Krisztus főpapságában. A paphoz azonban – mint közvetítőhöz – hozzátartozik az emberi természet is, amint Szent Pál apostol a zsidókhoz írt levelében kifejti: „Minden főpap az emberek közül való és az emberek képviselőjére van rendelve az Isten tiszteletével kapcsolatos dolgokban” (Zsid 5,1).

A megtestesült Ige emberi természetét Szűz Máriától vette magára, amint írva van: „Mária, akitől Jézus született” (Mt 1,16). S ezzel

Máriától kapta a világ az örök főpapot, akinek szent embersége az Igével való személyi egység révén szenteltetett pappá.

De Mária nemcsak az örök főpapot adta nekünk, hanem az áldozati báránnyt is. „Ez az én testem – mondja az Üdvözítő az utolsó vacsorán – melyet értetek adok” (1 Kor 11, 24). „Ez az én vérem az (új) szövetségé, melyet sokakért kiontok” (Mk 14, 24). Más szóval kifejezve: Szűz Mária nemcsak az örök főpap anyja, hanem az áldozati báránnyé is. Szűz méhéből adott nekünk a Szentlélek áldozati báránnyt is, akit Mária szívének vérével táplált.

Az áldozat bemutatásához a papon és az áldozati bárányon kívül szükség van az áldozatot véghezvivő cselekményre is.

Oltárainkon a kereszt áll az isteni Megváltó képmásával. Ez jelzi számunkra, hogy a szentmiseáldozat a keresztáldozat megjelenítése. Úrfelmutatáskor a kettős átváltoztatással lelkünk előtt titokzatosan, de valóságosan – így mondjuk: szentségileg – megjelenül a golgotai keresztáldozat. Sőt lelkünk előtt a Pieta, a Fájdalmas Szűz is megjelenik. Nem tudjuk eléggé nyomatékozni, hogy Krisztus az Úr, a mi egyedüli Megváltónk és Főpapunk. Egy által uralkodott a halál, s egy által jött az élet, Szent Pál tanítása szerint (vö. Róm 5, 17). Noha közvetlenül és forma szerint Ádám volt bukásunk oka, de azért Évának is része volt benne. Ekként az isteni Megváltó áldozatában Szűz Máriának is része volt, amennyiben – XII. Piusz pápa sokszor idézett szavai értelmében (Mystici corporis kezdetű enciklika) – „a Szűzanya anyai jogainak és anyai szeretetének teljes feláldozásával, Szent Fiával egyesülve, mint második Éva, isteni Gyermekeit Ádám minden gyermekéért a mennyei Atyának felajánlotta.” Az eucharisztikus áldozat juttatja eszünkbe Jézus, Sirák fia könyvéből (7,29-30): „Tiszteld atyádat és meg ne feledkezzél anyád fájdalmairól! Gondold meg, hogy nem születnél volna nélkülük!” Amíg az Egyház a szentmiseáldozatot bemutatja, a fájdalommas Anya emléke sem hal ki a hívek lelkéből.

A szentmiseáldozat méltó bemutatása, a méltó szentáldozás, a legméltóságosabb Oltáriszentség mélyiséges tisztelete az a rendes út, amelyen keresztül – a többi szentség mellett – az isteni Megváltó kereszt-halálának és dicsőséges feltámadásának kegyelmeiben részesülünk. Az Oltáriszentség az „élet kenyere” (Jn 6, 48-58). Mielőtt azonban az Úr Jézus önmagát mint az „élet kenyerét” nyújtja nekünk, előbb

Szűz Máriától kellett a Szentlélekben fogantatnia és a világra születnie. Ezért mondja Szent Ágoston: „Jézus teste, Mária teste”.

Csak ennek az igazságnak a fényénél látjuk igazán, hogy milyen szerepe van Szűz Máriának az „élet kenyere” kiosztásánál, és hogy valóban ő minden kegyelem kiosztója.

Meghatottan olvassuk Szent János evangéliumában (2,3), hogy Szűz Mária a kánai menyegzőn látva a násznép zavarát, szent Fiához fordult: „Nincs már boruk.” Ha ilyen megérett szeretettel gondoskodott a násznépről anyagi zavarában, milyen szeretettel és odaadással gondoskodik számunkra a „lélek boráról” és az „erősek kenyérééről”. S biztosak vagyunk benne, hogy anyai szeretetével gondoskodik azokról, akiket Isten az Eucharisztia papi szolgálatára hívott meg. A legtöbb papi hivatás szinte kézzelfoghatóan kapcsolatban van a Szűzanyával. Innét az Egyház, a hívek szokása, hogy papjait, különösen fiatal papjait a Szűzanya pártfogásába ajánlja.

(Badalik B.: Istennek Szent Anyja c. művéből.)

Anyai tabernákulum

Gobbi atya

Kedves fiaim, mennyire megtelik Szívem örömmel, hogy itt látlak benneteket az imádás, a szeretet, az engesztelés és a hála papi zarándoklatán, melynek során ti az Oltáriszentségben jelenlévő Jézushoz, Fiamhoz és Istenemhez járultok, hogy megvigasztaljátok a nagy ürességért, a sok hálátlanságért, a nagy közömbösségért, amely az Ő valóságos, szerető jelenlétét a Föld minden tabernákulumában körülveszi sok gyermekem, főleg sok kedves fiam, a papok részéről.

Köszönöm azt az örömet, melyet Jézus Szívének szereztek! Ő tetszéssel mosolyog reátok, mialatt túlad gyengédsége irántatok.

Én vagyok a legszentebb Oltáriszentség Anyja.

„Igenemmel” váltam Anyjává.

Emberi természetet öltve vált lehetségessé Jézus számára, hogy a megváltás művét véghezvigye.

A megváltást, ami Jézus megtestesülése pillanatától kezdve kereszthaláláig ment végbe, Ő magára öltött emberségénél fogva tudta véghezvinni. Istenként nem volt lehetséges számára szenvedni,

túrni, meghalni, tökéletes váltságdíjúl ajánlva magát az Atyának, és méltó, igaz elégtételt nyújtva igazságosságának.

Ő valóban mindenkiért szenvedett, megváltva bennünket a bűntől, és megnyitva számunkra a lehetőséget, hogy megkapjuk azt az isteni életet, ami mindenki számára elveszett, amikor összeülek az első bűnt elkövették.

Általam egy szegény, dísztelen barlang fagyos jászla fogadta be Őt, általatok most a hideg oltárkő. De ti is éppúgy életet adtok Fiamnak, ahogy én. Ezért nem is lehettek ti mások, mint ugyanannak a szeretetteljes Anyának a fiai, aki Fiának, Jézusnak valóságos Anyja...

Fiaim, az Ő teste dicsőséges Test, de nem másik test, tehát nem újabb születéséről van szó. Valóban ugyanaz a Test, melyet én adtam Neki...

Így az a Test, amelyiknek ti az Ő istenségével együtt az eucharisztikus átváltoztatás pillanatában életet adtok, mindenkor Szűz Mária Fia.

Szeplőtelen Szívem válik számára a szeretet, az imádás, a hála és az örökös engesztelés élő, érző, anyai tabernákulumává...

Jézust ma nagy üresség, nagy elhagyatottság és nagy hálátlanság veszi körül. Ezeket az időket megjövendöltem Fatimában az angyal szavával, aki a gyermekek előtt megjelenve erre az imára tanította őket: „Legszentebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek! Mélységes alázattal imádlak és felajánlom Neked Jézus Krisztus legdrágább Testét, Véré, lelkét és istenségét, aki a Föld valamennyi tabernákulumában jelen van, engesztelésül a sértésekért, a szentségtörésekért és a közömbösségért, amellyel Őt megbántják. Jézus Szentséges Szívének és Szűz Mária Szeplőtelen Szívének végtelen érdemei által könyörgök a szegény bűnösök megtéréséért!”

Legyetek ti, kedves és Szívemnek szentelt fiaim, erős felszólítás az egész küzdő Egyház számára, hogy térjen vissza az Oltáriszentségben jelenlévő Jézushoz!

Egyedül csak az Eucharishtiában jelenlévő Jézus adja meg az egész Egyház számára a teljes megújulás erejét. Nem lelkipásztori terveitek és megbeszéléseitek, nem az emberi eszközök, amelyekben pedig annyira bíztok és amelyeket biztosnak véltek. Ez az (eucharisztikus) erő fogja hozzásegíteni Egyházamat, hogy égi Édesanyátok példájára szegény, evangéliumi és tiszta legyen, ez fosztja meg minden támaszától, amelyben bízik, hogy így szent, szeplő és ránc nélküli legyen.

Keressetek és találtok!

Minden embernek saját magának kell felfedeznie Jézus titkait!

Még ha meg is tanuljuk másoktól, hogy kicsoda Jézus, és ha másoknak az a küldetése, hogy erre megtanítsanak minket, mi csak bensőséges, személyes élmény által tudhatjuk meg, hogy kicsoda Jézus. Valóban sok lélekkel kapcsolatban megkérdezhetjük, akik mindazt hiszik, amit hinni kell, valamint igaz és jámbor életet élnek, hogy vajon ismerik-e a Megváltót, hogy olyan bensőséges módon ismerik-e, ahogy legjobb barátjukat ismerik, ahogy egymást ismeri egy férfi és egy nő, akik szeretik egymást, úgy ismerik-e, mint aki közelebb van hozzánk, mint mi magunk.

A Megváltóról szerzett ismeretek, amik egyébként igazak lehetnek, megakadályozhatják az Úr személyes és mély megismerését, választófalaként állhatnak Jézus és mi között.

Vajon igazán ismerlek Téged, Uram?

Vagy csak azt tudom, amit olvastam, amit hallottam Rólad?

Jézus nem akarja, hogy a lélek megmaradjon a pillanatnyi élménynél, ami véges. Nátánáel látta Jézust és hitt. De Jézus azt mondta neki: Még nagyobb dolgokat fogsz látni ennél! A látás öröme nem szabad megtörnie a lendületet, a folytonosságot kell inkább segítenie, hogy megtorpanás nélkül folytassuk Jézus keresését.

Keressetek és találtok!

Ha találtatok, tovább fogtok keresni. Ez az Isten után való szomjúság. És minél többet találtok, annál inkább kerestek.

Jézust az idők végezetéig kell keresnünk! Ha rátalálunk Jézusra, az nem lankaszthatja Jézus-keresésünket, amíg el nem jutunk a végső látásig. Ha kezdünk Jézushoz közeledni és felfedezzük Őt, ha átéljük, mit jelent Jézussal lenni, akkor kezdjük egyre inkább szomjazni Őt. Olyan ez, mintha egyre többet akarnánk Jézusból, és minél inkább rátalálunk, annál inkább szomjazzuk. A Bibliában is meg van írva ez:

„Aki megízlel, még jobban kíván,
és aki iszik belőlem,
még jobban szomjazik”

(Sir 24, 21).

Most még többre szomjazom

„Későn szerettelek meg, ó ősi és mégis mindig új Szépség!
Későn szerettelek meg!
Te énbennem lakoztál, de én kívül maradtam és ott kerestelek.
Rútságomban ígézetes alkotásaid felé igyekeztem,
miket Te teremtettél.
Te velem voltál, de én nem voltam Veled.
A teremtett dolgok tartottak távol Tőled,
melyek egyáltalán nem lennének, ha nem Benned lennének.
Hívtál, kiáltottál, és áttörted süketségemet.
Felvillantál, rám ragyogtál, és elúzted vakságomat.
Rám lehelted illatodat,
magamba szívtam, és most utánad epedek.
Megéreztelek!
Most még többre szomjazom.
Megérintettél, és a Te békédért égek.”

Szent Agoston: Vallomások X.

Anyai oltalom Roger Schütz

Egy szép napon, amikor szerzetes testvéreimmal a szobák berendezésével foglalatostkodtunk, apró keleti ikonra bukkantunk, amely a Szűzanyát ábrázolta Gyermekeivel. Addig tisztogattuk, amíg vissza nem kapta fényét. Az öt és fél éves Marie-Sonaly is velünk volt.

Végtelenül sokat jelentett nekünk ez az ikon. Lakott házat juttatott eszünkbe, ahol otthon van és hazavárja övét a gyöngéd, figyelmes édesanya. Otthonunk védettséget, oltalmát Szűz Mária és Istenhez már megtért édesanyánk biztosítja.

Marie-Sonaly boldogságban úszott, amikor ezt hallotta. Hiszen tudta, hogy az édesanyja Jézusnál van, s azt is, hogy Szűz Mária is Jézusnál van.

Micsoda boldogságot, micsoda titkot jelentenek életünkben a gyerekek! Mennyi mindent képesek közvetíteni felénk azoknak a adottságoknak, adományoknak a révén, amelyeket ők még nem ismernek, de amelyeket a Szentlélek már beléjük rejtett!

Belénk vetett bizalmuk, hozzánk intézett váratlan kérdéseik vagy

válaszaik által az élő Istenhez segítenek közelebb minket.
Az Isten szépségének szeplőtelen tükre
Halász Piusz

Mi is a lélek igazi nemessége? – Az, hogy „Istenből született” (Jn 1, 13). „Nem vérből, nem a test ösztönéből, nem a férfi akaratából” (Jn 1, 13). Nem folyik ereiben nemtelen vér, nem látni rajta póri vonást. Az átélt istenfiúság nemessége tükröződik arcán és jelenik meg külsején is. Valami kimondhatatlan szépséget és nemességet ad a léleknek, ha egyedül Istent keresi, és nemcsak a teremtő, hanem a kegyelem által őt újjá teremtő, újjá szülő Istent. Akkor Atyjának minden isteni nemessége visszatükröződik arcáról. Maga is oly szép lesz, mint nagy égi Szülője. Ő is valamiképp „az örök világosság kisugárzása és Isten szépségének szeplőtelen tükre és jóságának képmása” lesz (Bölcs 7, 26).

Milyen más lenne a világ, ha minden ember isteni nemességének tudatában élne! Mily más lenne az emberiség, ha csak egyszer az életben mindenki komolyan egy félórát ennek a kiváltságnak megfontolására fordítana! Hogy megváltozna a föld, ha egy nemzetközi kongresszuson elhatároznák, hogy az óév utolsó félóráját dőzsölés és mulatozás helyett annak megvizsgálására szentelnék, hogy az elmúlt esztendő alatt mennyire élt bennük az istengyermekség fenségének tudata, s az újév első félóráját annak megfontolására, hogy mennyire kell a most beköszöntő esztendőben ennek tudatában élniük és cselekedniük! De ha már a világ ezt nem is teszi, akkor legalább én megteszem. Nem is csak egyszer egy évben, hanem naponként – ha lehet óránként, sőt percenként. Hiszen ez az én „életeseményem”, hogy Isten gyermekének nemessége tudatában éljek. Ez az az eszmény, amelyet rólam elgondolt az én Atyám, aki királyi, isteni adománnyal fölruházott, a Szentlélek kincseivel fölékesített és meggazdagított...

Élj bennem, isteni születésem örökszép eseménye, királyi nemeségem, amely a föld pora fölé emel és az angyalok csodájává, az égi szellemek társává tesz!

Erő van az ilyen nemes lélekben, csodálatos erő. Isten gyermekei nemcsak szépek, de erősek is. A puszta szépség nem ragadja magával egész csodálatunkat, ha nem párosul erővel. Vagy jobban mondva: az erőtlen szépségből még hiányzik valami ahhoz, hogy egészen szép

legyen. Még a női lélek szépsége is csak akkor teljes, ha az erkölcsi erő nemessége sugárzik belőle. Az „egészen szép”, a „szeplőtelen” Szűzanya nemcsak „szép, mint a Hold”, nemcsak „tisza, mint a Nap”, hanem erős is „mint a rendben álló tábor” (Én 6, 10). A Szűzek Szüze egyúttal a nagyhatalmú Szűz is, aki hatalmával, erejével széttöri a kígyó fejét, és minden tévtant kiirt az egész földkerekségen. Ilyen némileg Istennek minden gyermeke. A kegyelemmel, az isteni étellel együtt örökölt valamit Szülője erejéből is, megkapta a bérálás szentségében az erősség lelkét. Ez az erő izmosodott meg benne abban a harcban, amit a teremtmények rendetlen vonzalma és szeretete ellen vív. Az erő vonásai fejlődtek ki benne s ezekben gyönyörködik Atyja, aki saját vonásait látja gyermekében.

Ez az erő, amely a kegyelemteljes lélekből árad, győzte le a pogány világot és vezette diadalra a kereszténységet. Ez az erő élt a vértanúk és a szentek lelkében, ez él ma is a hitvallók, hittérítők, a szűzek és a nagy szenvedők lelkében. Bár élne minden keresztény lelkében! Mily hatalmas lendülettel száguldana végig a világon Isten szelleme, mely az erős lelkekben él, és sodorna el, emésztene föl minden istentelenséget a föld színéről, mint a szélvész a polyvát, mely útjába vetődik!

Jöjj, erősség Lelke, és töltsd be híveid szívét, és újítsd meg ennek a bűnös Földnek színét! Éljen bennem és győzd le a régi ellenséget, mely Isten uralmát veszélyezteti bennem! (Halász P.: Énekek éneke c. művéből)

A két Szent Szív

Jézus: „Napjaitokban az emberek mohóbban akarnak csodákat látni, újdonságokat hallani, mint valaha. Sokan mégis figyelmen kívül hagyják az Oltáriszentséget, az összes csoda közül a legszebbet.

Sokan szeretnének engem külsőmben is látni, pedig az összes külső kegy, amit adok, nem ér fel egyetlen szentáldozással, mert az minden jónak Alkotóját adja nektek.

Jöjjetek gyakran oltáiraimhoz, s ott meghalljátok majd eucharisztikus Szívem dobbanását, a szeretet szívverését.

Az Oltáriszentségben élő Szívem állandó örök csoda. Mit kívánhatnátok ennél többet?”

(Kérizinen, 1962. 06.22.)

A Szent Szűz: „Sokan tisztelik ma az én tiszta Szívemet, de ennek az ünnepnek mindenekelőtt az legyen a célja, hogy megdicsőítse azt a kimondhatatlan szeretetkapcsolatot, ami isteni Fiam Szívét és az én Szívemet összeköti. Sok jámbor lélek bizonyítja nekem szeretetét, bizalmát, de soknál hiányzik valami lényeges és főbenjáró dolog: nem szeretik eléggé az Oltáriszentséget.

Gyermekeim, ha igazán szerettek, ha szívetek keresi az enyémet, és ha nagy örömet akartok szerezni nekem, ha azt akarjátok, hogy életben és halálban is Édesanyátok legyek, akkor tegyetek tanúságot irántam való gyermeki gyengédségeitekéről a Szent Asztalnál és a tabernákulum előtt végzett szentségimádással! Kövessetek engem egészen Jézus lábához! A többit Ő és én együtt fogjuk megtenni.

Azt állítjátok, hogy szerettek engem, és oly könnyelműen elmulasztjátok a szentáldozást. Ez azt jelenti, hogy el akartok szakítani engem isteni Fiamtól, el akartok távolítani minket egymástól, pedig mi ezt nem akarjuk, mert a mi Szívünk között nincs távolság.

Igen, gyermekeim, szeretem szereteteteket, bizalmatokat, imáitokat. Elfogadok mindent, amit tőletek kapok. Gyermeki szeretetetek egyetlen jele sem kedvesebb azonban számomra és nem szolgál jobban Fiam dicsőségére, mint amikor azt látom, hogy szeretettel fordultok Jézushoz az Oltáriszentségben, hogy éhséget éreztek magatokban, amely arra indít, késztet és kötelez benneteket, hogy közeledjete a tabernákulumhoz.

Váljék minden ünnepem az Oltáriszentség ünnepévé is, elsősorban azáltal, hogy szentáldozáshoz járultok!” (Kérizinen, 1962. 06. 30.)

A Szent Szűz: „A Szentlélekben elválaszthatatlanul egyesült Szívünk kettős uralmának diadala lesz az a nagyszerű és vigasztaló esemény, amely a világot megtisztító büntetést követi. Annak érdekében, hogy az emberek kívánják, és lehívják az égből a Szeretet e kettős uralmát, kérem, hogy veressenek érmet a mi egyesült Szívünk képével! Igen kevesen vannak az igazi apostolok, ezért szükség van egy isteni gyógyszerre ebben az időben, amely érzékiségbe merült, és gyűlölettel fordul az Isten és az Egyház felé. Ez a gyógyszer a mi egyesült Szívünk tisztelete. Ez lesz az irgalmasság záloga, melyet a világnak adunk ezekben az utolsó időkben. A lelkek, akik szemlélni fogják Szívünk képét, részt fognak venni szenvedésünkben, érezni fogják a szeretet és engesztelés szükségességét. Sok lélek üdvösségét fogják kieszközölni. Megerősöd-

nek a hitben és készen állnak arra, hogy védekezzenek minden külső és belső ellenség ellen, és legyőzzék azokat, ezen felül békés lesz haláluk is, isteni Fiam szelíd tekintetébe merülve. (Kérizinen, 1957. 02. 16.)

Virágok hónapjai

Török József, történész, teológus

Május havát a katolikus hívő nem tudná elképzelni virágok nélkül, mert az Égi Édesanyát is pompázó-illatozó virágözönnel illik köszönteni földi gyermekeinek. A májusi ájtatosságokhoz a lila meg fehér orgona – hatalmas bokrétákban az oltárokon, valamint a lourdes-i barlangnál és a Szűzanya képei, szobrai előtt –, éppen úgy hozzátartozik, mint pünkösdhöz a róla elnevezett rózsa és az Úrnapijához – ami eredeti, csütörtöki ünnepéről át lett téve vasárnapra – a virágok sokasága, jázmintól rózsan át a liliomig, meg a rövid életű piros pipacstól a kék szarkalábig a teremtett természet szemet-szívet gyönyörködtető szépsége-csodája. A júniusi Jézus Szíve ájtatosságoknak is vannak kiváltságos, titokkal teljes virágai, mert bár a litánia szerint Mária a titkosértelmű rózsa, mégis, az Ómagyar Mária-siralom Jézusról mondja, hogy virágok Virága. Szent Rita rózsája szintén ott pompázik a virágok liturgikus naptárában. Az „il Santo”-t, vagyis a kised Jézust karján tartó Pádoui Szent Antalt pedig liliom nélkül nem lehet elképzelni. A májusi és júniusi ünnepek virágai előkészítik a kalász megjelenését, hiszen július 2-án, sarlós Boldogasszonnyal érkezik Ő, aki majd testét a világért váltságul adja, a kalász-termette búzából készített kenyérré teszi, hogy ne éhezzünk a földi vándorúton.

Ez a néhány, sebtében idézett példa elégségesen szemlélteti, hogy az Isten iránti szeretet, vágyakozás fölkeltésében a teremtett világ kicsiny csodái, a virágok miként segítenek bennünket. Mert az oltáron, a templomban, az útszéli nagy temetői kereszt előtt is a Teremtőnek pompázni, a természetben megjelent szépség fölkelti figyelmünket minden szépség Ősforrása, Isten iránt. Amikor Szűz Máriát virággal köszöntjük, ő mint jóságos anya, megfogja kezünket s odavezet Szent Fiához, aki szeretettől lángoló Szívét nyújtja felénk, hogy a miénk is fellobbanjon és Érte égjen. A virág egyben áldozat, mert elhervad, elmúlik, szépségét maradéktalanul, visszavonhatatlanul odaadja Istennek.

Manapság egyre kevesebb az igazi, tehát mezők-rétek termette, kertek ápolta-gondozta virág. Kevés jut belőle ablakba, ünnepi asztalra,

talán még kevesebb templomba, oltárra. A kimért mennyiségű vágott virágot pénzért, üzletben még sokan megvásárolják szokásból, közben talán azt is gondolják, hogy „mire való ez a vesztegetés, pazarlás”?

A virág törődést igényel, időt, gondoskodást és ezeknek nagy a hiánya rohanó életünkben. A hit tettekre vágyik, néha csak olyan egyszerűekre, mint ami egy csokor egybegyűjtése, elvitele a templomba s vázába tétele, hogy ott pompázzon. S ha útközben valaki tudatlanul megkérdi – sok-sok jószándékú, tudatlan ismerős, szomszéd van ám! –, hogy hová ezzel a virággal májusban vagy júniusban, akkor lehet felelni, hogy oda, ahol a virág legszebben pompázik, s ez az otthon a templom, az Isten háza.

Lélekkel telt beszéd

Joachim Meissner bíboros érsek prédikációjából

Krisztus Urunk halála és feltámadása után drága ajándékként küldte el nekünk pünkösdkor a Szentlelket. A Szentlélektől eltelve prédikáltak az apostolok, és a Jeruzsálembe összegyűlt idegenek saját nyelvükön hallották beszédüket. Krisztus Lelkének ajándéka segít az embereknek egymást megérteni. Bárcsak mi is megértenénk és beszélünk a pünkösdi Lélekkel telt beszédet!

Ennek a pünkösdi beszédnek saját nyelvtana és ragozása van. Mi szabályszerűen a következő sorrendben mondjuk a névmásokat: én, te, ő. Első helyen mindig a szeretett „én” áll. A második a felebarátot megszólító „te”, és végül a harmadik és utolsó helyen az Istent megillető „Ő”, ha egyáltalán szólunk Róla. A pünkösdi ragozás ennek éppen a fordítottja. Első helyen az Istent megszólító „Ő” áll. A másodikon a felebarátnak járó „te”. Majd csak a harmadik és utolsó helyen következik a mi „én”-ünk. Aki ilyen sorrendben gondolkodik, beszél és cselekszik, az megérti az embereket és azok is őt. Így hozzájárul az egyesek, a népek, a szegények és gazdagok közt lévő békéhez és igazságossághoz. „Meg kell szüntetni az elnyomás minden formáját, ami az egyesek uralmát jelenti mások fölött: ilyen esetekben az igazságtalanság bűnéről van szó. Aki csak arra törekszik, hogy itt a földön gyűjtsön kincseket, nem Istenben gazdagodik... A kiáltó szegénység forrása az erőszaknak, a bosszúnak és a botránynak. Ezen csak az igazságosságért és általa a békéért való tevékeny

elkötelezettség segít – ahogy azt II. János Pál pápa bullájában megfogalmazta – (Incarnationis misterium 12). Ezért támogatják az egyházak a szegény népek kérését, hogy engedjék el adósságaikat.”
Gyermekem, a szívedet add nekem!

Gaston Hurtubise

Kedves barátaim! Különös dolog, hogy ma este, a karizmatikus kongresszuson mondom el: engem a Szent Szűz küldött, hogy beszéljek Önöknek Szent Fia Szívéről. A Szentséges Szívről sok szó esik, de sokan meglepednek arról, hogy a Szent Szűznek is van Szíve! Az Ő Szíve szeplőtelen, az Ő Szíve nagyon hasonlít Jézuséhoz, az Ő Szíve olyan emberi szív volt, mint Jézusé. Az Ő Szíve tudott szenvedni, az Ő Szíve tudott örülni. Az Ő Szíve éppúgy érzett, ahogy mi is érzünk. Az Ő Szíve most is közbenjár mindannyiunkért! Jézus azt mondja: vigasztalókat kerestem, de nem találtam. Jöjjetek hát hozzám mind, akik szenvedtek, akik bánkódtok, akik örültök, és bennem megpihenhettek. Én vagyok a Szeretet, és a szeretet szétszítja magát. Amikor valakit szeretünk, azt várjuk, hogy viszonzza szeretetünket. A szeretethez ketten kellene, és ezt Jézus tudja legjobban! Könnyű azt mondani: én vagyok a szeretet. Könnyű azt mondani: Szeretlek. De nézzetek Őrá! Ő nem elégszik meg azzal, hogy csupán kimondja: „Szeretlek benneteket!” Ő meghatározza, mit jelent szeretni.

Ezen a szép ünnepen, Szent Szívének napján, azt mondja nekünk, akik itt vagyunk, akik Rá nézünk: „Tekintsetek Szívemre!” Belőle fakadt a mai Egyház. „Tekintsetek Szívemre!” Egészen átadta magát, hagyta, hogy keresztre feszítsék. „Tekintsetek Szívemre!” Mindennap újból megszólít, és szüntelenül ismétli nektek: „Vajon tudjátok-e, mennyire szeretlek benneteket? Mindennap kétségbe vonjátok! Gyakran még imáttokkal is ezt tanúsítjátok!” Hányszor feledkeztetek meg arról, hogy Jézushoz imádkoztatok? És imádkozás közben is kételkedtek válaszában, pedig azt mondja a Szentírásban: „Amikor az Atyához imádkoztok, térjete be kamrátokba, zárjátok be az ajtót, és higgyétek, hogy a rejtekben meghallgatást nyertek!”

Könnyű a hitről beszélni, annyit beszélnek róla manapság.

Könnyű a szeretetről beszélni, arról beszél az egész világ. Azt is mondják, hogy „megjátsszuk a szeretetet.” Én mindig azt hittem, hogy a szeretetet meg kell élni, és nem megjátsszani. És Jézus jobban átélte ezt, mint

bárki más, mert egyedül Ő volt képes arra, hogy életét adja mindegyünkért. És mekkora adományt, nem csupán ajándékot, nem valamely emléktárgyat, hanem életét adta értünk! És azóta is szüntelenül szétosztja magát közöttünk az Oltáriszentségben. És mit mondjunk kegyelmeiről? És mit mondjunk segítségéről? Mit mondjunk például csodáiról? Mit mondjunk nap mint nap megnyilvánuló figyelmességéről?

És mi a válaszuk minderre?

Válaszuk 1992-ben szégyenteljes! Pedig az Úr nem hagy fel azzal, hogy hívjon minket, mert azt mondja:

„Szenved a Szívem! Szeretetre van szükségem! Szükségem van arra, hogy szeressenek! Szükségem van arra, hogy szeressek!”

Es ma a Szűzanya többször ismétli, mint valaha Gobbi atyának adott üzeneteiben: „A jelenlegi idő az én időm.”, és: „Fiainak tanúságtévőkre van szüksége! Tüzes szívekre van szüksége.” „Azért jöttem a Földre” – mondja Jézus –, „hogy felélesszem a szeretet tüzét. És ezzel nem hagyok fel.” És mi hogyan válaszolunk erre? Jézus egyedül van az oltárszékényekben, templomaink zárva vannak, és egyre elhagyatottabbakká válnak.

Vannak-e még, akik elmondják reggeli és esti imájukat, amire a Szent Szűz oly gyakran figyelmeztet? Kik járulnak gyakran a kiengesztelődés szentségéhez, ami a szeretet szentsége?

Kétségen kívül azért megyünk oda, hogy megvalljuk bűneinket. De Jézusnak nem a bűneink a fontosak! Ismeri őket. A szeretet jelét adjuk ezzel, vágyunkat fejezzük ki, hogy közeledni akarunk Hozzá. A szeretet koldusa Ő, és Őt nem érti meg senki. Mennyire igyekszünk szépen fogalmazni, sokféle ígéretet tenni Urunknak! Pedig Ő csak azt ismétli: „Gyermekem, a szívedet add nekem! Élő szívedet, bűnös szívedet, megbántott szívedet, nyomorúságos szívedet!”

Ne gondoljátok, hogy a Szent Szív nem ismeri szívetek rejtekét! De legyetek biztosak abban, hogy Jézus is, ahogy a tékozló fiú apja, szüntelenül várja hazatérésünket. Minduntalan élénk jön, türelmetlenül vár ránk. És, amint az apa meglátja gyermekét, mit mond neki, hogy – „Látni sem akarlak? Már nem is emlékszem rád? Hiszen szégyent hoztál ránk!”

Nem ezt mondja neki, hanem a nyakába borul, kitorő örömmel fogadja. „Jöjj, fiam! Ha tudnád, mennyire örül apád, hogy visszajöttél!” – Nem emlegeti fel bűneit. Nem vádolja semmivel. A szívébe fogadja.

Ilyen a Szentséges Szív, kedves barátaim! És ha több időt fordíta-

nánk arra, hogy szeressük Jézust, nem félnénk annyira elmondani Neki gyengeségeinket, bűneinket, hibáinkat, tévedéseinket, amelyeket Ő jól ismer. Amit azonban Ő akar, az a szeretet! Ezt akarja. Szeretetből teremtett minket. Azt kéri, hogy szeretetben éljünk. És az Ő országában szeretet lesz az osztályrészünk.

De hát mi a szeretet? Vigyázzatok! A gonosz lélek napjainkban annyira igyekszik, mint még soha! Meg akar csalni. Tévedésbe akar ejteni. Meg akarja hamisítani az igazságot. A szeretet nem az öröm, az elégedettség keresése, ahogy ma hirdetik, ahogy írják, ahogy mindenütt bemutatják!

Nem, a szeretet igazi meghatározása ez! (A keresztre mutat.) Senki-nek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja azokért, akiket szeret. Szeresd az Istent! Igen. De szeresd testvéredet is! Szeresd felebarátodat! Mert aki azt állítja, hogy szereti Istent, de nem szereti testvéreit, az hazug – mondja az Írás.

Azt gondoljátok talán, hogy az atya (Hurtubise atya) túloz, hogy azért mond ilyeneket, mert elvesztette józan ítélőképességét? Pedig én csak azt szeretném, hogy úgy szeressük Urunkat, ahogy ő szeret minket. Én is ugyanúgy szeretném szeretni Őt, ahogy Ő szeret engem. És főleg szeretném megérteni ezt a szeretetet, amely fölfoghatatlan nekem.

Rövidesen beszélek nektek az Ő Édesanyjáról, aki a ti Édesanyátok is. És rámutatok arra, hogy valóban a Szent Szűz az, aki megértetheti velünk Fia szeretetét. Úgy tűnik, komoly oka van annak, hogy Jézus nekünk ajándékozta őt a kereszt magasából.

Kedves barátaim! A Szentséges Szívnek ezen az ünnepén, amikor minden biztonnyal kiárad ránk a Szentlélek, Jézus újból megszólít minket. És átadjuk magunkat a Lélek ringatásának. Jézus köztünk van, megmutatja Szívét, és így szól: „Jöjjetek hozzám! Nem vagyok a szomorúság Istene, nem vagyok bíró!” Ne gondoljátok, hogy Jézus bíró! Ne gondoljátok, hogy Ő okozza szenvedéseiteket, megpróbáltatásaitokat, bajaitokat! Ő a szeretet Istene! És a szeretet Istene nem akar büntetni, nem akar vádolni, nem akar elítélni! Ő a Szabadító! Eljött, hogy megmentsen, mert szeret minket. Mennyire szeretné, hogy mostani közönyös világunk, mostani szívtelen világunk rádöbbenne, hogy Ő szeretetből mentett meg minket! Azt szeretné, ha keresztyére tekintve meghallanánk, mit mond: „Látod, gyermekem, mennyire szerettelek, és még most is mennyire szeretlek! Ha tudnád, mennyire szeretlek!”

Ameddig meg nem kapjátok azt a kegyelmet, hogy felfogjátok, meddig megy el az Úr irántunk való szeretetében, mindaddig kell kérni a Szentlelket, aki bennetek imádkozik, mindaddig kell szüntelenül szólítani az Atyát, adja meg nektek a kegyelmet, hogy megértsétek Isten irántunk való szeretetének végtelen nagyságát. Bűneink ellenére, gyengeséggel, nyomorúsággal teli életünk ellenére, mindezek ellenére, most is azt mondja nekünk, hogy egyetlen tekintetünkre, egyetlen bocsánatkérő jelünkre kész megnyitni Szívét, kész befogadni minket boldog örökkévalóságába! Köszönöm Uram!...

(Ekkor a távolba réved, úgy tűnik, hogy térdet hajt, de utána rögtön arcra esik és meghal. Az emberek odasereglenek, próbálják élesztgetni, mesterségesen lélegeztetik. Néhányan nyelveken imádkoznak felette.)

* * *

Szűz Mária Szepplőtelen Szívének ünnepén, 1992. június 27-én a Hurtubise atya halálát követő napon többen méltatják az atya tanúságtételét:

Roger Paulin o.ss.t. atya:

Barátaim! Tegnap meghalt Gaston Hurtubise atya szívinfarktusban, később majd beszélünk róla a délelőtt folyamán. Az atya azonban, aki tegnap itt meghalt, nem a halálé, hanem az életé! Amen! Tegnap, miatt itt élesztgették, és mindent meg akartak tenni érte, ami lehetőségünkben állt, én odamentem hozzá, feléje nyújtottam kezem az olajjal, a szent kenet szentségében részesítettem, és Isten hatalmával feloldoztam őt minden bűnétől. És abban a pillanatban, ahogy feloldoztam, úgy tűnt, hogy magához tért, felém fordította fejét, és rám nézett!

Tehát ő él! Amen! Hála Neked, jóságos Jézusom!

René Laurentin atya:

Elmondom Önöknek, hogy engem az a kép ragadott meg, amikor Hurtubise atya olyan lendületesen járkált fel s alá tegnap a tribünön. És nem volt más vágya, mint hogy tanúvá lehessen. Mély nyomot hagyott bennem, hogy együtt éltük át utolsó tanúságtételét. Ez a példa közös célhoz vezet, hiszen utolsó szavaival Jézus szeretetéről beszélt. Majd végül Önöket is a szeretetre bízta. „Krisztus szeret benneteket, vajon viszonozzátok-e szeretetét?” És utolsó szavai: „a boldog örökkévalóság”... és abban a pillanatban, amikor kimondta a „boldog örökkévalóságot”,

becsukódtak szemei. Őt, aki olyan jó erőben volt, hirtelen rosszullet fogta el, de mégis sikerült érthetően kiejtenie – bár kissé halkabban – a „boldog örökkévalóság” szavakat. Már útban volt odafelé. Többé nem volt ura mozdulatainak, de ahhoz még elég erős volt, hogy térdhajtással végezze. A videó felvételen láthatják – én magam két-három alkalommal végignézttem, mert igen figyelemreméltó, igen szép. Olyan, mint egy ikon. Egy térdhajtás – úgy hajtott térdet, mintha az Oltáriszentség előtt, mintha az Úr előtt hajtott volna térdet, aki magához szólította. Abban a tartásban esett össze, ahogy a papok terülnek el a földön prostrációban, pappá szentelésük alkalmával a püspök előtt. Nagyon szép mozdulattal fejezte be életét. Az Úr azt akarta, hogy halála őrizze meg tanúságtételének képét.

Tehát így történt. Itt akartam kezdeni, mert nagy lecke ez mindannyiunk számára. Mi arra vagyunk beállítva, hogy egész életünkben védekezzünk. Bizonyos állati önzésre vagyunk beállítva, túl sokat gondolkunk magunkra. Pedig nagy feladat az, amire itt bennünket Hurtubise atya tanúságtétele meghív! Arra szólít, hogy az Úr kedvéért és felebarátaink kedvéért tanuljunk megfeledkezni magunkról.

Ha megtesszük, az erőfeszítést kíván. Nem mindenki képes rá, mert sok minden keveredik bennünk, hol önzőek, hol jótékonyak vagyunk, és így lassan eltelik életünk. Hogy ha el tudnánk magunkról feledkezni az Úr színe előtt, el tudnánk magunkról feledkezni mások szolgálatában, akkor az aszkézist gyakorolnánk magunkról megfeledkezve a böjtölésben, hogy ne legyünk csupán a kívánság és a táplálkozás rab-szolgái. Ha így tennénk, nem lennénk boldogtalanabbak, hanem sokkal boldogabbak, mert ezt ígérte az Úr. Mindaz, aki miattam mindent elhagy – mint az apostolok –, a százszorosát kapja! És Szent Márknál: A százszorosát kapják már itt a Földön is! Azt hiszem, hogy az atya élményét egy kicsit magaménak érezhetem, mert csak olyan mértékben tudunk az Úrra figyelni, amennyire a böjtben és a szolgálatban elfeledkezzünk magunkról. Tehát másképpen találunk magunkra – már nem csupán magunknak élünk, hanem Isten és az emberek szolgálatának. Ez az Isten boldogsága, ez az Ő éltető öröme, ami itt kezdődik, és ezt az örömet kívánom mindannyiuknak!

Gaston Hurtubise (Gasztón Ürtübíz) o.f.m.d. atya vezetője volt a kanadai Máriás Papi Mozgalomnak, új szerzetes közösséget alapított a Szűzanyának La Salette-ben

elhangzott kérése alapján, az Istenanya Fiainak Rendjét. Őt kérték fel az ottavai katolikus karizmatikus kongresszus megnyitására.

Mária-kegyhelyek

Búcsúszentlászló

A Szombathely-Nagykanizsa vasútvonal mentén, Zalaegerszeg közelében van a Dunántúl egyik legnagyobb búcsújáró helye: Búcsúszentlászló, az egyetlen magyarországi kegyhely, amelynek nevében is szerepel a búcsú szó. Itt már Szent László király építtetett templomot a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére, és a középkori eredetű búcsújáró helyen Szent László tisztelete összekapcsolódott a Szűz Mária kultusszal. Abban az időben remeték őrizték a szent helyet. A valószínűleg a XIII. században épült – ma a nagy templom kápolnáját alkotó – román stílusú kis templomhoz jámbor legenda fűződik. Eszerint a török utalom idején a törökök Búcsúszentlászlóra hajtották foglyaikat, és ezek vigasztalására angyalok hozták ide a kis templomot, amelyet ma is Angyalok kápolnájának neveznek. Ez a kápolna őrzi a valószínűleg csak későbbi korú, 1700 körül készült szép kegyszobrot.

Az álló Boldogasszony jobb karján tartja az áldást osztó kis Jézust. Mária bal kezében jogar, a gyermek Jézus baljában országalma van, mindkettőjük fejét díszes korona ékesíti, Szűz Máriát aranyozott palást borítja. Az uralkodás jelvényeivel díszített és – az arcokon, a kezen és a kis Jézus testén kívül – teljes egészében aranyozott, ragyogó fényű faszobor a Szent László kultuszra is utaló, méltó emléke a szent király által nagyon tisztelt Mennyei Királyasszonynak.

A XVII. század végén Széchenyi Pál veszprémi püspök a ferences atyáknak adta a kegyhelyet, a XVIII. század elején ők építették a kis románkori kápolnához a hatalmas, barokk stílusú templomot és kolostort. A templomot Acsády Ignác veszprémi püspök szentelte fel 1734-ben. Búcsúszentlászló ezt követően vált jelentős búcsújáró helyé. A feljegyzések szerint az első csodálatos esemény egy révko-

máromi asszony gyógyulása volt, ezt több száz csodás imameghallgatás követte. A csodás gyógyulások emlékét sok-sok emléktárgy (ezüst szem, fül, kéz, láb, szív stb.) őrzi.

A nagy templom főoltára fölötti kép Szent László királyt ábrázolja a négy főerényt (sarkalatos erényt) – az okosságot, az igazságosságot, a mértékletességet és a lelki erősséget – jelképező nőalakok társaságában. A templomból a főoltár mögötti kis ajtón át lehet bemenni a kegykápolnába. A mellékoltárok közül talán a Szent Család oltár ragadja meg legjobban és buzdítja imádságra a templomba belépőt – különösen napjainkban.

A templom mögött van a Szentkút, Szent László kútja. Ennek vizével „keresztelik meg” a kegyhelyre első ízben zarándokló gyermekeket, fiatalokat vagy felnőtteket a szent helyen már többször járt búcsúsok, ez az ún. búcsúkeresztség. Középkori eredetű sajátja a templomnak a Szent Vince áldás.

Búcsúszentlászlónak főbúcsúján, Nagyboldogasszony ünnepén (augusztus 15.) kívül számos más, kisebb búcsúja van. Farsang utolsó vasárnapján engesztelő búcsút tartanak a lélektelen fényűzés miatt, a hátrányos helyzetben élőkért, a társadalmi nyomor megszűnéséért. További búcsúnapok: áldozócsütörtök, Jézus Szíve vasárnapja (június 22. utáni vasárnap), porciunkula (augusztus 2.), Kisasszony napja (szeptember 8.) és Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepe (szeptember utolsó vasárnapja).

A XVI. századból származó Peer-kódex így ír Szent László királyról:

Te Szentléleknek tiszta edénye, Szűz Máriának választott vitéze.

Búcsúszentlászlóra zarándokolva imádkozzunk Szűz Máriához, a Magyarok Nagyasszonyához és választott vitézéhez, hogy oltalmazzanak, segítsenek minden jóakarátú magyart, határainkon innen és határainkon túl.

K.D.

Kérjük a Boldogságos Szűz Mária

különleges anyai áldását Szentatyánkra, II. János Pál pápára, aki ebben a számára oly kedves jubileumi évben tölti be 80. évét!

A Szentatya 2000. május 13-án avatja boldoggá Marto Ferencet és Jácintát, a két kis fatimai látnokot.

Keresztre feszítve a Keresztre Feszítettel

Teresa Musco áldozatos élete

Gabriel M. Roschini atya, Teresa Musco egyik életrajzírója és hősi életének tanúja így nyilatkozik könyve előszavában: „A Szentté avatási Kongregációban eltöltött huszonkét év alatt alkalmam volt minden idők szentjeinek élettörténetét olvasni és elbírálni. Szerény megítélésem szerint azonban egyikük története sem hasonlítható Teresa Musco rendkívüli életéhez és a vele kapcsolatos eseményekhez.

Jézus mint a megváltott emberiség feje továbbra is átéli megváltó kereszthalála kínjait Titokzatos Testének tagjaiban (miután saját Testében elszenvedte őket), és egyesekben különösképpen; hiszen a szentek közösségében az egyes tagok lelki kincse mindegyik tag javára válik éppúgy, ahogy az egyes tagok baja is kihat a fizikai test minden tagjára. Ebben a hiteles isteni fényben kell szemlélnünk és értékelnünk Teresa Musco egész földi életét. Ő méltán mondhatta Szent Pállal, hogy keresztre vagyok feszítve a Keresztre Feszítettel.”

Teresa életrajzírói naplójának adataira támaszkodnak, amelyet égi felszólításra írt kislány korától kezdve és 2600 oldal terjedelmű.

Meglepő mondat naplójában: „Ötéves koromban már felnőtt személynek éreztem magam.” „Nyolc éves vagyok – írja – és elmondom, hogy 1943-ban születtem... A Szép Hölgy mindennap meglátogat és olyan nyelven szól hozzám, amit nem értek.” „Ebbe a füzetbe 12 éves koromban kezdtem írni... eddig csak alkalmanként írtam... ha testem nem akar többet szenvedni, újból elolvasom, amit Jézus tudtomra adott.” „Igen, igen, mindig csak igen!” – írja Teresa, és élete utolsó pillanatáig követte az „igen” útját. Fiatalabb volt a fatimai Jácintánál, amikor már megtanulta, hogy imádsággal és vezekléssel megmentheti testvéreit a kárhozattól.

Szüleit a mezei munka és a zöldségek eladása elszólítja otthonról, és Teresa szinte öt éves korától kezdve ellátja a háztartást. Szorgosan jár a hitoktatásra és jó előmenetele miatt a plébános úr azzal tünteti ki, hogy kortársainál egy évvel előbb járulhat a szentáldozáshoz. Teresa boldog, de édesapja nem egyezik bele a korai áldozásba. A szép Hölgy és Jézus sokszor megüzenik apjának, hogy engedje őt áldozni, de apja makacs marad, sőt el is veri. „Felemészt a vágy, hogy Krisztust befogadjam” – írja naplójában. 1950 januárjában olyan beteg, hogy

nem tud felkelni az ágyból, de Jézus feléje nyújtja a kezét, mondván: „Bátorság! Kelj fel!... Benned szeretnék lakozni és szeretnék egészen együtt lenni veled!” Később, amikor apja füvet szedni küldi a határba, Jézus kis tempломot mutat neki. „Egyik házam van itt!” Éppen esküvői misét mondanak, gyóntatás is van. És Teresa Jézus hívására elindul, hogy befogadja Őt a szentáldozásban. „Ez volt életem legszebb napja!” – írja naplójában. A következő napokban is, amikor csak teheti, „nagy belső hevüléstől, tűzhöz hasonló forróságtól hajtva” járul szentáldozáshoz.

A Musco család szinte állandó anyagi zavarban él. Az apa gyakran fojtja káromkodásba kétségbeesését, de felesége és a gyerekek sokat imádkoznak, és mindenekelőtt a kis Teresa, aki engesztelő áldozatul ajánlja fel magát a bűnösökért, különösképpen pedig saját káromkodó apjáért. A Szűzanya sokszor kisegíti őket a bajból. Teresa tömött pénztárcát talál, amelynek nem jelentkezik tulajdonosa. Máskor őrangyala hoz élelemre valót, de ebből súlyos bajok keletkeznek, mert Teresa nem mondhatja el, honnan való a pénz. Apja avval gyanúsítja, hogy lopta, majd megveri és súlyos büntetéseket szab ki rá. „Kutyta élet volt” – írja Teresa.

1950 elején Pio atya, a tiszteletreméltó szerzetes látogatja meg őt bilokációban, Jézus küldi hozzá. Megmutatja Teresának stigmáit, és megmondja, hogy „Egyszer te is olyan leszel, mint én!”

A Szűzanyától is azt hallja, hogy „sokat kell majd szenvedned, kórházakba kerülsz, senki sem fogja felismerni betegségedet.” És valóban jelentkeznek a görcsös fájdalmak lázzal és szúró érzéssel. „A szomszédok fel akarnak jelenteni, mert nem bírják hallgatni jajgatásomat” – írja. Kórházi kezeléseket követnek. Az évek folyamán összesen 117 sebészeti beavatkozás lyuggatja át sebekkel és forradásokkal testét.

1952-ben egyszer „mély álomba merül”, és Jézus megkérdezi tőle: „Akarsz-e segíteni lelkeket menteni?” „Igen”-jére két „hóhér” megragadja és rászegezi egy keresztre. Amikor magához tér az „álomból”, fájdalmas kék foltokat talál kezén, lábán és oldalán.

1953-ban így szól hozzá a Szűzanya: „Beszélj a gyerekekkel, hogy hozzád hasonlóan ők is imádkozzanak, mert a kicsinyek imája többet ér, mint a felnőtteké. Te pedig imád és szenvedésed által sok kemény szívet megváltoztathatsz. Sokat imádkozz, különösen az én kedves fiaimért, a papokért, akiket Jézus nagyon szeret! Élő és valóságos buzgóságot kérek az imában, nemcsak betanult és szokásból mondott szöveget, különösen amikor az Oltáriszentség előtt imádkoztok!”

A Szűzanya 1954-ben csodálatos programot diktál neki a tökéletes életre, öt pontba szedve:

„Egyedül Isten a célom,
Jézus a mintaképem,
Szűz Mária a vezetőm,
őrangyalom a segítőm,
én magam meg szüntelen áldozat vagyok!”

Ez idő tájt kezd olyan idegen nyelven beszélni, amit senki sem ért, és csak később deríti ki egy tudós nyelvész, hogy a Názáretben beszélt arám nyelvről van szó.

1956-ban a Szűzanyát látja Teresa, amint kezével megsimogatja lázas homlokát, és a következőket súgja fülébe: „Leányom, azért vagyok itt, hogy mindinkább a keresztre igazítsalak... A te szíved lángolva ég Fiamért. Ezért szeretne a te szívedben bölcsőre, a lelkedben pedig vánkosra találni, hogy megpihenjen...”

Egy alkalommal így szólt hozzá Jézus: „...ha a családokban nem mondják állandóan a rózsafüzért és nem járulnak a szentségekhez, sem béke, sem szeretet nem lesz körülben. Ha majd felnőtt leszel és sok pappal találkozol, akik az én kedves fiaim, meghagyom, hogy mondd meg nekik, buzdítsák az embereket a szentségek gyakori vételére és a rózsafüzér imádkozására!”

1963-ban ismét meglátogatja őt bilokációban Pio atya, megáldoztatja, együtt imádkoznak, majd az atya megkérdezi: „Kislányom, oda akarsz adni szüzességedet a Boldogságos Szűznek?” Teresa igennel felel és Pio atya lediktálja neki a felajánló imát.

Betegségei miatt Teresát apja nem hajlandó megtérni házában, ezért 1968-ban Casertába kénytelen költözni. Ott egy jámbor nő fogadja magához, akit ő Antonietta néninek szólít. Nővére, Fortunata szerzetesrendjétől is többször kap segítséget kiszolgáltatott helyzetében. Részt vesz a betegek lourdes-i zarándoklatán, ahol két nagy, nyílt sebe begyógyul a csodálatos forrás vizétől. Kis időre javulás áll be állapotában.

1969 nagycsütörtökén a Szűzanyát látja fekete ruhában, aki tudtára adja: „Teresa... szeretett Fiam örökre neked akarja ajándékozni Sebeit.” Ezt követően Jézussal felmegy a Kálváriára, ott két gonosz ember a keresztre dobja és megkötözi. Húsvét reggelén tér magához az elragadtatásból stigmákkal kezén és lábán. „Lábamat nem tudom letenni a földre, kezemet sem sikerül megmozdítanom, mert vér ömlik belőle. Mindkét kezemen egy szög fejéhez hasonló duzzanat látható, tenyeremből pedig

mintha kiszakítottak volna egy darab húst. Szívemet tűz hevíti, mintha meg akarna gyulladni.” Még azon a nyáron megkapja a töviskorona sebeit, és 1970-ben a szívsebet. „Keresztre szegezve... leírhatatlan kínok közt... hallottam a hús szakadását...”

Jézushoz könyörög e rendkívüli élethelyzetben: „Imádott Jézusom... ismertess össze lelkiatyámmal, aki segítené hordozni keresztemet!” Két hónappal ezután találkozhat Giuseppe Borra szaléziánus atyával, akiről a Szent Szűz már beszélt neki. „Jézusom, szeretném mindenkinek odakiáltani, hogy nekem is van végre lelkiatyám!” – írja Teresa túláradó örömmel. Egy évvel később találkozik Franco Amico atyával, akit a Szűzanya „lelki testvérül” ad mellé.

Teresa 1972-ben tűz- és lángtrónuson látja Jézus Szívét, amint sugarait minden irányban szétárasztja, fénylőbb a Napnál és átlátszóbb a kristálynál. „Világosan lehetett látni a sebet, amit a katona lándzsája ütött rajta. Úgy láttam, hogy töviskorona veszi körül és kereszt magasodik a tetején. Első ízben beszélt nekem ekkor Jézus a szenvedése és nagy szeretete között lévő szoros kapcsolatáról, és arról a hő vágyáról, hogy valóban szeressék Őt az emberek: »Megnyitom Szívemet, hogy ezekben a végső időkben az embereknek ajándékozzam, és ezzel szeretetemet utolsó bizonyítékát adjam. Leányom, ez az a Szív, amelyet szeretned kell, és az embereknek meg kell mutatnod, hogy megérintsd szívüket! «”

Jézus újabb ajándékkal lepi meg Teresát 1972 októberében: „Minden csütörtökről péntekre virradó éjjel részt veszel majd nyomasztó szomorúságomban, amit az Olajfák hegyén éreztem...” E titokzatos szenvedésekhez még a betegség kínjai is hozzájárulnak, mert szervezete már nem tudja visszanyerni egyensúlyát. Ezt tetézi az ördög zaklatásán kívül, hogy övéi magára hagyják, bizalmatlanság veszi körül és rágalmaikkal illetik.

Igen sokat szenved a papokért. A szentmise alatt Jézust látja a papban, látja, amint a pap arca „fényleni kezd”, látja az átváltoztatott Ostya ragyogását, és amint vér csordul belőle a kehelybe, amikor megtörik. Így ír erről naplójában: „Minden pap az élő és valóságos Krisztust képviseli: a pap maga csak eszköz, saját tagjait bocsátja Krisztus rendelkezésére; Ő pedig használja nyelvét, értelmét, mozdulatait, cselekedeteit...”

A Szűzanya mondta egyszer, aki anyai állhatatossággal akarta rábírní Teresát újabb és újabb áldozatokra a papokért: „Leányom, ha megmutatnám neked a papok lelkét, látnád, hogy mindegyikükben ott

van szeretett Fiam, mert lelkükben is éppúgy viselik Fiam, Jézus jelét, miként testükben.”

Így panaszkodik 1973-ban a Szűzanya: „Azt mondják, hogy én, az Anya, elhomályosítom Fiam dicsőségét és tiszteletét! Vajon elhomályosíthatja-e Fiának dicsőségét az Anya?... Nem vetítődik-e rá teljesen Fiára az Anya dicsősége, és a Fiú dicsősége nem ragyoghatja-e be az Anyát? Aki szereti egyiket, a másikat is szereti.”

A szentmiséről visszatérve 1973 nyarán Teresa selyem suhogását hallja. Belép hálókamrájába, és vakító fényben ott látja a Szent Szüzet, amint két angyal tekeracet nyit fel előtte. Így szól a Szűzanya: „Teresa, kisleányom, én, az Anya szólok hozzád. Mondd meg mindenkinek, hogy alázatos és bátor papokra van szükségem, akik készen állnak arra, hogy megöljék, kinevessék, lábbal tiporják őket, akik készek odaadni életüket, kiontani vérüket, hogy én ragyogóbbá váljak az Egyházban a nagy tisztulás után. Csak az ilyen alázatos, kigúnyolt, megtaposott papok szenvedése árán tudom hazahozni eltévelyedett kedves fiaimat és tudom bemutatni Fiamnak, Jézusnak a megpróbáltatásban megtisztult fiak megszámlálhatatlan sokaságát.”

1974 szeptemberében Teresa úgy érzi, hogy egy felette álló akarat elragadja őt és Szent Anna házába viszi. A kertben megpillantja a Szűzanyát, aki a Szívéhez szorítja őt, mondván: „Én vagyok a Szeplőtelen Szűz, a te Édesanyád. Fiam kiválasztott téged, hogy Vele hordozd a keresztet, és te elfogadtad... Élő edénnyé formálom szívedet, a szívedben élő Jézus számára. Leányom, egy nagy jel lesz még családotokban és körülöttem! Igénybe veszlek a lelkek megmentésére.”

Sok pap fordul Teresához, lelki tanácsát és imáját kérve. Különleges lelki vonzereje van ennek a teremtésnek, akit a falusi egyszerűség, a tartózkodás és az alázat jellemez.

Szentmise, szentáldozás, szentségimádás: Teresa életében jelen van az Oltáriszentség tiszteletének e három kincse, gyakran nagy erőfeszítések és áldozatok árán. És a Szent Szűz elválaszthatatlanul hozzá tartozik az Oltáriszentséghez.

Testi-lelki gyógyulásokért is gyakran kérik Teresa imáit és szenvedését. Ő könnyörög és nagylelkűen szenved, de azt is tudja, hogy az Atyának szóló táviratot „legjobb a Szent Szűz kezébe tenni.”

Teresát egy igen nagy szenvedés gyöttri életének utolsó évében: az ő lakásában és bátyja lakásában is könnyezik és vért ont több kis Jézus szobor, Jézus Szentséges Szívének és Szűz Mária Szeplőtelen Szívének több szobra és képe. Sír az Anya és sír a Fia, együtt ontja könnyeit a két Szent Szív. Megrendítő élmény. Vergődve kérdezi: „Mennyei Jegyesem, mi tör-

ténik az én házamban? ...Mindennap újabb csoda. Mindenki kételkedhet az itt történt csodás eseményekben, csak én nem, mert tudom, hogy Jézus már nem akar adni több üzenetet, hanem valami szembetűnőbbet...” A Szűzanya így szól hozzá: „Leányom, könnyeim életre keltik sok ember szívét, akik elutasítanak engem, valamint másokét is, akiknek gyenge az akarata.” Teresa megkérdezi: „Talán én vagyok az, aki miatt Jézus sír?... Mit tegyek, hogy ne sírjon? Mit tehetnénk, hogy enyhítsük Jézus és Mária szenvedését?”

Karácsony előtt Jézus ismét felhívja Teresa figyelmét az Oltáriszentség engesztelésére és imadására: „Leányom, igyekezz, hogy az emberek vigasztalást és engesztelést nyújtsanak nekem Oltáriszentségemben! Azt kívánom, hogy töltsenek velem bensőséges egyesülésben mindennap egy órát! A mennyországot ígérem érte. Szeretetre vágyom Oltáriszentségem és Szent Sebeim (tisztelete) révén.”

1976 júniusában Teresának be kell feküdnie a casertai kórház urológiai osztályára, majd szükségessé válik a rendszeres művese kezelés. Halálának előestéjén, 1976 augusztus 18-án Teresa abban az örömben részesül, hogy találkozhat lelkiatyjával, Don Borrával, és beszélhet vele kedvenc gondolatáról, az ápolásra szoruló idős papok otthonának alapításáról.

Az utolsó vércsere alatt ijesztő jelek mutatkoznak, a szíve nem bírja tovább. Franco atyával együtt imádkozik az Isten akaratában való tökéletes megnyugvásért. Majd részesül a betegek szentségében, és az orvosok beleegyezésével hazaszállítják. Casertába érve még meleg a teste, de már halott.

Harminchárom éves, amikor meghal. Néhány órával halála előtt így fordul hozzá az egyik beteg: „Megtudhatnám-e, hogy miért hagy ennyit szenvedni engem az Úr?” „Nem tudja-e, – feleli Teresa – hogy Jézus Urunk azért halt meg a kereszten, hogy irántunk érzett szeretetét megmutassa?... Nem tudja-e, hogy bűneink által mi is ott álltunk és kiáltozva követeltük Jézus halálát?... Boldogok lehetünk, ha szenvedhetünk és mindent felajánlhatunk az Úrnak. Semmi sem vész el. Az Úr semmit sem tart meg magának, és képes lesz szenvedéseinkért kárpótolni bennünket.”

Teresa Musco holtteste két nap és két éjjel fekszik a ravatalon. Végtelennek tűnik az odasereglett emberek áradata. A casertai katedrálisban húsz pap koncelebrálja a temetési szentmisét. A gyászmenet Teresa kedves Mária-himnuszát énekli: „Egy napon majd meglátom Őt!”

És számára már fiatalkorában elérkezik az óra, hogy Istenhez térve eljus-

son az „Égi Édesanya” szemlélésére.

(Gabriele M. Roschini: Teresa Musco c. műve alapján)

A Szűzanya hónapjában

Matthew Kelly

A mennyei Atya szavai: „Május Szűz Mária hónapja. Az Istenanyáé. A legszebb teremtményé, akit valaha alkottam. Szűz Máriában mindenre kiterjedő gondoskodást és felelősségtudatot találsz. Ő édesanya, és tudja, mire van szükséged. Te az ő fia vagy, úgy szeret téged, ahogy Jézus szereti. Amikor Jézust siratta, miattad is sírt. Ő az emberek Édesanyja és nagyon fájlalja, ha házanépe letér a helyes útról.

Minden családban van azonban egy-két ember, aki megtartja a hitet és idővel visszahozza a család többi tagját is szeretetemhez... Te is hozd vissza apránként Szűz Mária családját, a világot mennyei Atyád szeretetéhez!

Égi Édesanyád sokszor elmondta már, hogy az ima, a szentmise, a rózsafüzér, a böjt sokat segíthet neked ebben. Az ő szeretete erősebb minden szeretetnél és gondoskodásnál, amit eddig megtapasztaltál. Ez a szeretet a nap minden pillanatában a tiéd lehet, ha megnyitod magad előtte. Az idei májusban igyekezz növelni magadban a Szűzanya iránti tiszteletet!... Szeretet, szeretet, szeretet – ez a fontos.

Szűz Mária a te Édesanyád, aki nagyon szeret téged, ajánld fel neki magadat naponta, és szeretetének kegyelme kiárad majd munkádra, imádra és kapcsolataidra.”

„Gyermekem, a földi élet olyan, mint egy szempillantás. Ezért mondom neked, hogy csak az én akaratomat keresd, mert minden azzal áll kapcsolatban. Most Jézus Szent Szívének ünnepén mindnyájatoknak szívátültetésre van szükségetek! Jöjjetek, ültessétek át szíveteket a mennybe!

Ehhez mindennap fel kell tenned a kérdést: mi az Isten akarata számomra? Ha ezt elég gyakran kérdezed magadtól a nap folyamán, bármit is csinálsz, a szíved a mennyben lesz. Az, aki szeret engem, az én akaratomat keresi és cselekszi.

Én, a te mennyei Atyád mindig elég kegyelemmel árasztalak el ahhoz, hogy véghez tudd vinni akaratomat. És ezek a kegyelmek Jézus Szentséges Szívéből, Szűz Mária Szeplőtelen Szívén át érkeznek hozzátok.

Imádkozzatok azért, hogy növekedhessetek e két tanúm megismerésé-

A r ó z s a f ü z é r

Isten akarata nyilvánult meg Szűz Mária idejében

Hans Einarsson, svéd katonatiszt tanúságtétele

a 2. amszterdami imanapon

Hiszek az Anyaszentegyházban és a szentek egyességében. Ezért mentem el a közelünkben lévő katolikus templomba, amikor apám nagyon szenvedett szív műtété után, és én nem lehettem mellette. Elmentem a katolikus templomba, a Szent Családhoz, az Édesanyához, a menny Királynőjéhez, az angyalokhoz és a szentekhez. Urunkat, Jézus Krisztust kértem, hogy vegye el idős apám fájdalmait.

Miért tettem így? Mert hívő vagyok, és mert szüleim megtanítottak arra, miképpen gyűjtsek erőt, ha gyenge vagyok. Megtanítottak arra, hogy legyek alázatos és kérjek segítséget. Ez be is válik, mert az igazi barátok mindig segítenek, ha tudnak.

Azon az estén a katolikus templomban a „Minden népek Asszonyáról” szóló előadásra gyülekeztek az emberek. Nemcsak katolikusok jöttek, még protestáns lelkipásztorral is találkoztam. Az üzenet, amit Paul Sigl atya és a nővérek nekünk elmondtak, a reménység jele volt számomra. Imádkoztunk már máskor is az egységért, de az igazi egység csak akkor jön létre a családban, ha minden családtag jelen van.

Minél inkább megismerik és tisztelik Szűz Máriát a protestáns világban, annál jobban megértik az Egyház jelentőségét és értelmét, mert Szűz Mária az Egyház.

Ez nagy reménység a jövőre nézve, mert Szűz Mária nem feledkezett meg rólunk akkor sem, amikor mi, protestánsok szinte teljesen elfelejtettük őt. Most igazi ökumenében hív össze minket, mert ez Isten akarata. És ez nemcsak a különböző keresztény felekezetek reménysége, ez reményt jelent a keresztények és nem keresztények kapcsolatában is.

Az én katonáim között egy-két hívő, ha akad egy harmincfős cso-

portban. Ez világosan rámutat arra, hogy nemcsak az esőerdőkben van szükség misszionáriusokra!

Ezért kezdem napomat a rózsafüzérrel, majd Bibliát olvasok, és ha alkalom nyílik rá, katonáimmal komoly témákról beszélök. Istentől is. Kérem őket, hogy imádkozzanak értem, és én is imádkozom értük. Tudom, hogy egyesek megteszik, és érzem, hogy a Szentlélek munkálkodik. Apám esetében is ezt éreztem, mert megszűntek fájdalmai, amikor az előadás után megkértem Paul Sigl atyát és a nővéreket, hogy imádkozzanak érte. Tehát, ha az Édesanya kívánja, hogy imádkozzunk, tudnunk kell, hogy mit tegyünk! A hit engedelmesség. Bölcsesség ez, nem tudás.

Talán szeretnék önök azt is tudni, hogyan segített rajtam Szűz Mária életem más kritikus helyzetében, és talán még inkább érdeklí önöket, hogy én, a protestáns lelkész fia, miképpen szerettem meg oly mélyen a mi Édesanyánkat, Szűz Máriát.

Mi, protestánsok a tradíció és a történelem által vagyunk protestánsok, de nem lelkileg! Ha Isten felismerést akar adni nekünk, azt időben megteszi. Mária-tisztelő lettem szüleimen keresztül is. Apám, a protestáns lelkész, húsz éven keresztül imádkozta a rózsafüzért Gothenburgban, a katolikus templomban és így ápolta a katolikus tradícióval a kapcsolatot.

Vannak barátaim, lelkészek és teológusok, akik szintén imádkozzák a rózsafüzért. Egyiknek sincs az enyémhez hasonló háttere. Ezért nem mondhatom, hogy az én odafordulásom Szűz Máriához egyedül szüleim miatt történt.

Inkább Isten akarata nyilvánult meg Szűz Mária idejében.

* * *

Urunk, Jézus Krisztus, az Atya Fia,
most küldd el Lelkedet a Földre!
A Szentlélek lakozzék minden ember szívében,
hogy megmeneküljenek romlástól, csapásoktól és háborútól!
Legyen a Minden népek Asszonya,
aki egykor Mária volt,
a mi Szószólónk!

Az Úr Lelke nyugszik rajta

„Vessző kél majd Izáj törzsökéből,
hajtás sarjad gyökeréből.

Az Úr lelke nyugszik rajta:
a bölcsesség és az értelem lelke;
a tanács és az erősség lelke;
a tudás és az Úr félelmének lelke,
s az Úr félelmében telik öröme.

Nem aszerint ítél majd, amit a szem lát,
s nem aszerint ítélkezik, amit a fül hall,
hanem igazságot szolgáltat az alacsony sorúaknak,
és méltányos ítéletet hoz a föld szegényeinek...

Az igazságosság lesz derekán az öv,
s a hűség csípőjén a kötő.

Akkor majd együtt lakik a farkas a báránnyal,
és a párduc együtt tanyázik a gödölyével.

Együtt legelészik majd a borjú s az oroslán,
egy kis gyerek is elterelgetheti őket...

Sehol nem ártnak, s nem pusztítanak
az én szent hegyemen.

Mert a föld úgy tele lesz az Úr ismeretével,
mint ahogy betöltik a vizek a tengert.

Azon a napon az Izáj gyökeréből támadt sarj
zászlóként áll majd a népek előtt.

Keresni fogják a pogány nemzetek,
és dicsőséges lesz a nyugóhelye.

Azon a napon az Úr újra kinyújtja kezét,
hogy birtokba vegye népe maradékát.”

(Izaiás 11, 1-11.)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

*P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék

XII. Piusz pápa imádsága Szűz Máriához	1
Badalik B.: Szűz Mária, az Oltáriszentség Anyja	2
Gobbi atya: Anyai tabernákulum	4
Keresetek és találtok!	6
Szent Ágoston: Most még többre szomjazom	7
Roger Schütz: Anyai oltalom	7
Halász Piusz: Az Isten szépségének szeplőtelen tükre	8
A két Szent Szív	9
Török József: Virágok hónapjai	11
J. Meissner: Lélekkel telt beszéd	12
G. Hurtubise: Gyermekem, a szívedet add nekem!	13
Kegyhelyek	
Búcsúszentlászló	18
Keresztre feszítve a Keresztre Feszítettel (Teresa Musco).	20
M. Kelly: A Szűzanya hónapjában	26
A rózsafüzér	
H. Einarsson: Isten akarata nyilvánult meg	27

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:

Jézus Szent Szívének könnyező szobra
Teresa Musco otthonában

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: ABN-AMRO Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243